

סאראת וג'מי קארטר (מביט לעבר התמונות, בהן הוא מצולם עימם, המ קשטות את קירות משרדו). אני לא מנסה לעבור על הדימוי הזה. כן, אני יודע שזה מפריע לי. את יודעת מה? אני כן מטפל בזה. כיום, כשאני מופיע בטלוויזיה או ברדיו, או לפני ציבור, אני נוהר יותר, מקפיד יותר בלשוני. אני לא בנוי ללכת לייעוץ, שיגידו לי מה ללבוש, איך להסתרק. אני דווקא עושה עם עצמי חשבון נפש לעומק.

אני מצטייר כאדם לא-רציני, שיטחי? אין ספק שרימויו של אדם נוצר בחלקו באשמתו. אולי זה נולד בגלל צורת-הדיבור שלי, אולי בגלל הסיגנון. נו כן, הסחב קי. מה אני יכול לעשות? כשאני קופץ על אריק (שרון) בישיבת-הממשלה, וזה משעשע — כולם קופצים על זה. אבל מי יודע, למשל, שבי 5 ביוני 1987 — לפני חמישה חודשים! — התבטאתי על הכלכלה האמריקאית בישיבת-

עתי א-יאמון בממשלה. כן, צפיתי את הגירוש. החמצתי בזאת את הודמנות-חיי לה- יות ראש-ממשלה? אני לא יודע אם אני טיפוס שמחמיץ. אולי אני טיפוס אמיתי יותר? יכולתי לשוב לחרות בקלות, אבל אילו הייתי נוהג כך — לא הייתי שלם עם עצמי. מי לא באו להשפיע עלי? שרון, רוני מילוא, דויד (לוי). רק אחר לא הגיע — משה ארנס. אולי הוא לא הגיע ממניעים משלו? עזבי, הוא לא כזה.

"אינני ראש-ממשלה בגלל האופי שלי!"

מתוכם. הוא פשוט הבין שמקומי אינו בחרות. לקיסריה הגיעו משכנעים נוספים: ככל אופן, אינני מתחרט. יצחק שמיר הציע לי להיות שר- הביטחון לפחות שלוש פעמים בארבע

שימעון פרס, חיים בר-לב, יצחק נבון ואחרים, וחושב על דויד לוי, אריק ומי עוד יש שם? ארנס? אז אני מעדיף את מצבי הנוכחי. לא היתה לי ברירה. הייתי חייב לעשות זאת. מנחם בגין התחרט על הסכמי קמפי ריינווד. הבנתי זאת מיד, כשמינה את יוסף בורג לנהל את שיחות-האווטור נומיה, במקום משה (דיין). כן, כן, בגין התחרט על קמפ-דיי וויד! זה מאוד טראגי, שאדם שנכנס להיסטוריה בגלל תהליך — השלום, יושב בגלל זה, כיום, כלוא בבית. לרעתי, בגלל זה הוא כופה על עצמו מעצרי-בית. הוא לא הורה זאת לפני, אבל

אינני חושב שטעיתי בכך שעזבתי את הליכוד. אני מצטער על שנאלצתי לסיים את כהונתי כשר-ביטחון —

ממשלה בראגה רבה? מי יודע שאני קורא הרבה ספרים? קורא אותם, לא מצטלם עימם:

אריאל שרון: "חסר לו ביטחון עצמי. לכן הוא מגייס במיפלגתו גייסות!"

יצחק שמיר: "שטפתי לו את המוח הרבה פעמים, אבל זה לא עזר!"

מנחם בגין: "הוא יושב בביתו מבני שהוא מתחרט על קמפי-דייוויד!"

בורג ודיין: "כשבגין מינה את בורג במקום דיין, הבנתי שאינו רוצה בשלום!"

שימעון פרס ואליעזר ז'ורנין. הם הציעו לי: "בוא, תצטרף אלינו." התשובה שלי היתה: "לא!"

מזטער, אבל לא מתחרט. האם אני מצטער על פרישתי מהליי כור? כשאני יושב כיום עם יצחק רבין,

אולי השארם היה בעוכרי? למה "היה"? זה נעלם? השארם הזה הוא מה שהולך אותי אל אנשים כמו אנוור

עניינים, בי 18 עניינים... מה זאת אומרת, שארל דה-גול ישב בסכלנות והמתין למנהיגות? איך ניתן